

Niels Frank

Foto: Robin Skjoldborg

Niels Frank debuterede i 1985 med digtsamlingen Øjeblikket. Siden da har han udgivet en lang række digtsamlinger, men også romaner og essays – senest Tristhedens Historie fra 2015. Yderligere var Frank også rektor på Forfatterskolen fra 1996 til 2002.

Franks 80'er-poesi er karakteriseret ved en meget stram form og et ligeså stramt sprogbrug, men med tiden er hans værker blevet meget mere snakkende og rablende, hvilket man fx ser i Nellies Bog fra 2013.

Kunsten, kunstens muligheder og begrænsninger er et tema, der fylder meget i Franks forfatterskab – især i hans essayistik, men portrætteret som genre går også igen. Blandt andet i Tristhedens historie, der består af 10 portrætter af den ensomme, alkoholikeren, diktatoren, den konservative m.m.

Uddrag fra Tristhedens Historie:

Ligesom jeg selv gør det mange gange hver dag, slæber den triste sig måske hen til vinduet for at kigge ud på gadelivet, og med ét går det måske for ham, som det er gået op for mig, at det er et vindue ind i ham selv, ind i hans inderste selv, at han aldrig kan få nok af at stirre på det, og at det muligvis er en del af hans tristhed. At det er den. Hvad enten vinduet befinder sig i Paris eller San Diego, i Rua do Douradores, i Neauphle-le-Château eller et sted i København. Hvis den triste vender sig om og står med ryggen mod gaden, kigger han stadig ind gennem vinduet, hvis han ser op, hænger det i loftet. Tro mig, jeg ser det selv overalt. Det kunne måske få den triste til at begribe, som jeg selv for længst har begrebet det, at ensomhed ikke er at være uden selskab, det er at være i selskab med én, og den ene står i vejen for alle andre.

Niels Frank læser op i Løve's Bogcafé lørdag den 30. april 2016 kl. 20:00.